

78 ani), Gheorghe Hintz („*Gheț*”, d. în Germania), Ioan Badiu sen. - d. și Ioan Badiu jun. (d. 1981, la 47 ani).

Tâmplarii satului au fost: Aurel Cosman (d. 1983, la 73 ani), Gheorghe Hintz („*Gheț*”, d. în Germania), Ioan Badiu sen. - d. și Faghiura Nicolae (d. 1977).

Cei prezentați mai sus nu au făcut școli înalte, dar au făcut practică pe lângă meșteri buni și și-au dat interesul să învețe. Este de remarcat faptul că unii dintre meșteri se regăsesc la mai multe meserii: Ioan Badiu sen. și Gheorghe Hintz. Cei arătați mai sus au fost elita satului Veseud, care au participat la tot ce s-a construit important în sat din 1945 și până la decesul lor. Spun aceste cuvinte cu tristețe pentru faptul că așa cum este menționat în dreptul fiecăruia, majoritatea sunt decedați. Cele mai importante construcții realizate de acești meșteri sunt: extinderea școlii 1961-1963, construcția căminului cultural, finalizat în 1978, toate construcțiile efectuate de CAP (grajduri, magazii, etc., realizate în perioada 1962-1968) și bineînțeles toate reparațiile și construcțiile de case din sat și nu numai.

Rotarii satului au fost Dumitru Cernica sen. (d. 1977, la 83 ani) și Achim Băcilă (decedat pe front în 7 mai 1945). Achim Băcilă a edificat printre altele crucea de lemn din centrul satului, care este o adevărată operă de artă. Crucea a fost construită dintr-un stejar din Tânărog oferit de Gheorghe Vinți. Din păcate, acest monument a fost dislocat și înlocuit cu o altă cruce, fără valoare afectivă pentru săteni.

Fierarii satului au fost de-a lungul anilor Moise Pârțu (d. 1957, la 75 ani), Avram Ruja (d. 1961) și Gheorghe Pârțu (d. 1973).

De reparații încălțăminte s-au ocupat de-a lungul timpului Nicolae Suciuc „din Părău” (d. 1956), Toma Faghiura (d. 1979) și Nicolae Faghiura (d. 1997).

De croitorie s-au preocupat de-a lungul anilor în special femeile din sat, Maria Badiu Ienciu (d. 1957), Maria Badiu – moașa (d. 1987).

În final am ajuns la o concluzie absolut regretabilă și gravă pentru că, privind tabloul meșterilor satului, cu câteva excepții, ceilalți toți sunt decedați. Este foarte adevărat că și situația economică, socială și culturală a sătenilor a evoluat foarte mult, dar din păcate meseriile și meseriașii din sat nu s-au adaptat în timp, iar în prezent practic nu mai există. Aceasta este o realitate tristă care